

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. juni 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-730-0608
Dok.: JEE41132

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 14 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Retshåndhævelsesarrest i visse sædelighedssager) (L 165), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. juni 2008.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 14 af 12. juni 2008 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Retshåndhævelsesarrest i visse sædelighedssager) (L 165):

”I forlængelse af svar på spørgsmål 13 bedes ministeren oplyse, om ministeren kan garantere, at vi ikke får sat uskyldige i varetægtsfængsel, og vil ministeren oplyse, om den pågældende sag ville kunne henføres til bestyrket mistanke – og hvad ligger der i begrebet, kræver det f.eks. en tilståelse?”

Svar:

Som anført i lovforslagets bemærkninger og i besvarelsen af Retsudvalgets spørgsmål nr. 6 og 13 vedrørende lovforslaget er kravet om særligt bestyrket mistanke udtryk for, at der skal være en meget høj grad af sandsynlighed for, at sigtede er skyldig. Det beror på rettens konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i den enkelte sag, om dette er tilfældet, og det kan ikke udelukkes, at retshåndhævelsesarrest efter en konkret vurdering af den enkelte sag vil kunne anvendes i tilfælde, hvor der ikke foreligger tilståelse eller sikre tekniske beviser.

Justitsministeriet finder af principielle grunde ikke at burde udtale sig om, hvorvidt der i den konkrete sag, der henvises til i spørgsmålet, måtte have foreligget særligt bestyrket mistanke.

Efter Justitsministeriets opfattelse er det væsentligt, at regler om varetægtsfængsling udformes således, at risikoen for, at uskyldige varetægtsfængsles, minimeres. De hensyn, som begrundet varetægtsfængsling, inden sagen er endeligt afsluttet, indebærer imidlertid, at varetægtsfængsling må ske på grundlag af en mistanke, og en mistanke kan senere vise sig at være ubegrundet. Det er således hverken i dag eller efter lovforslaget muligt at udstede en ”garanti” for, at der ikke vil kunne ske varetægtsfængsling af en person, som efterfølgende viser sig at være uskyldig.